

10 Αυγούστου, 1992

[Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π.]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΩΣΤΑΣ ΘΕΟΧΑΡΟΥΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 1098/90).

5 *Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις Προϊσταμένου του Τμήματος — Ένα από τα ουσιαστικότερα κριτήρια — Παρέκκλιση από αυτές πρέπει να αιτιολογείται ειδικά — Μοναδική η θέση του προϊσταμένου.*

10 *Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Έκδηλη Υπεροχή — Το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει σε απόφαση προαγωγής, εκτός εάν ικανοποιηθεί ότι ο αιτητής υπερβαίνει έκδηλα του επιλεγέντος υποψήφιου.*

Η απόφαση δεν ακυρώνεται, αν λήφθηκε σύμφωνα με το Νόμο και τα γεγονότα της υπόθεσης και ήταν εύλογα επιτρεπτή.

15 *Ο αιτητής προσέβαλε, με την προσφυγή την προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους στη θέση του Επιθεωρητή Αερολιμένα Α'.*

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

20 1. Το ενδιαφερόμενο μέρος υπερέχει του αιτητή, ο οποίος είναι αρχαιότερός του, σε αξία και έτυχε και της συστάσεως του Διευθυντή.

25 *Οι συστάσεις του προϊσταμένου ενός Τμήματος, οι οποίες υποστηρίζονται από τα στοιχεία του φακέλου, όπως στην προκειμένη περίπτωση, αποτελούν ένα από τα*

ουσιαστικότερα κριτήρια, τα οποία βαρύνουν κατά τη λήψη απόφασης από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας και παρέκκλιση από τις συστάσεις αυτές πρέπει να αιτιολογείται ειδικά. Και τούτο, γιατί ο προϊστάμενος ενός τμήματος βρίσκεται σε μοναδική θέση να εκτιμά τις ανάγκες της θέσης που θα πληρωθεί και την καταλληλότητα των υποψηφίων ως προς την εκτέλεση των καθηκόντων της θέσης. 5

2. Είναι καθιερωμένο νομολογιακά ότι το Δικαστήριο αυτό δεν επεμβαίνει σε απόφαση προαγωγής, εκτός αν ικανοποιηθεί ότι ο αιτητής απέδειξε ότι υπερτερεί έκδηλα του επιλεγέντος υποψήφιου. Στην υπό εξέταση υπόθεση ο αιτητής όχι μόνο απέτυχε να αποδείξει έκδηλη υπεροχή, αλλά, όπως φαίνεται από τις συστάσεις του Διευθυντή και τις εμπιστευτικές εκθέσεις, υστερεί αυτού, πράγμα που εμποδίζει την αρχαιότητά του να υπερισχύσει μια και δεν είναι όλα τα άλλα περίπου ίσα. Επίσης, απόφαση προαγωγής δεν ακυρώνεται αν η απόφαση λήφθηκε σύμφωνα με το Νόμο και τα γεγονότα της υπόθεσης και ήταν εύλογα επιτρεπτή, όπως από τα γεγονότα συμπεραίνεται εδώ. 10 15 20

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Petsas v. Republic, 3 R.S.C.C. 60

Hadjigeorghiou v. Republic (1977) 3 C.L.R. 35

Christou v. Republic (1980) 3 C.L.R. 437

Ευαγγέλη και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 634

Theodosiou v. Republic, 2 R.S.C.C. 44

Republic v. Haris (1985) 3 C.L.R. 146

Λύωνας και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 2038

Προσφυγή.

Προσφυγή με την οποία ο αιτητής προσβάλλει την προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους στη θέση του 45

Επιθεωρητή Αερολιμένα "Α", από τις 15 Οκτωβρίου, 1990, που είναι θέση προαγωγής.

5 Ε. Βραχίμη (κα), για τον αιτητή.

Ρ. Παπαέτη (δ/νίς), Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

10

Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Ανάγνωση την ακόλουθη απόφαση. Ο αιτητής με την προσφυγή αυτή προσβάλλει την προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους, Γρηγόρη Πυθάρρα, στη θέση του Επιθεωρητή Αερολιμένα "Α", από τις 15 Οκτωβρίου 15 1990, που είναι θέση προαγωγής.

20 Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, - η Επιτροπή - στη συνεδρίασή της, στις 7 Αυγούστου 1990, εξέτασε τις παραστάσεις που ο αιτητής υπέβαλε μέσω του δικηγόρου του με επιστολή, ημερομηνίας 7 Μαΐου 1990, αναφορικά με την αξιολόγησή του για το έτος 1989.

25 Η Επιτροπή, αφού σημείωσε ότι η αξιολόγηση του αιτητή στο παρελθόν γίνετο από διάφορους αξιολογούντες και προσυπογράφοντες λειτουργούς, χωρίς ποτέ να δοθεί ψηλότερη βαθμολογία από εκείνη του 1989, έκρινε ότι δεν ευσταθούσε το παράπονό του για μη αντικειμενική αξιολόγηση του και αποφάσισε ότι οι εμπιστευτικές εκθέσεις για το 1989 θα λαμβάνοντο 30 κανονικά υπόψη. Κατέληξε στο συμπέρασμα αυτό έχοντας υπόψη της την πιο πάνω επιστολή του δικηγόρου του αιτητή και την επιστολή του Διευθυντή του Τμήματος Πολιτικής Αεροπορίας, ημερομηνίας 9 Ιουνίου 1990, με την οποία εσχολίαζε τους ισχυρισμούς του αιτητή για την 35 αξιολόγησή του. Βρίσκω ορθή την προσέγγιση της Επιτροπής και σύμφωνη με τη νομολογία μας. (*Petsas v. The Republic* 3 R.S.C.C. 60, *Hadjigeorgiou v. The Republic* (1977) 3 C.L.R. 35, και *Christou v. The Republic* (1980) 3 C.L.R. 437.)

40

Στη συνεδρίαση της Επιτροπής, στις 4 Σεπτεμβρίου 1990, ο Διευθυντής του Τμήματος Πολιτικής Αεροπορίας

σύστησε για προαγωγή το ενδιαφερόμενο μέρος. Στη συνέχεια, όπως αναφέρεται στο πρακτικό, η Επιτροπή ασχολήθηκε με την αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων. Εξέτασε τα ουσιώδη στοιχεία από το φάκελο πλήρωσης της θέσης, καθώς και από τους προσωπικούς φακέλους και τους φακέλους των ετησίων υπηρεσιακών εκθέσεων των υποψηφίων, και έλαβε επίσης υπόψη τις κρίσεις και τη σύσταση του Διευθυντή. Ενδεικτικά, δε, αναφέρθηκε στις εκθέσεις των υποψηφίων κατά τα πέντε τελευταία χρόνια, που χάριν συντομίας θεωρώ περιττό να παραθέσω, και το πρακτικό συνεχίζει:

"Η Επιτροπή έλαβε επίσης υπόψη τα προσόντα των υποψηφίων καθώς και την αρχαιότητά τους, η οποία φαίνεται στον ενώπιον της Επιτροπής κατάλογο των υποψηφίων.

Η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενώπιόν της ουσιώδη στοιχεία, έκρινε με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολό τους - αξία, προσόντα, αρχαιότητα - ότι ο Γρηγόρης Πυθάρας, ο οποίος έχει συστηθεί και από το Διευθυντή, υπερέχει των άλλων υποψηφίων και αποφάσισε να του προσφέρει προαγωγή στη μόνιμη (Τακτ. Προϋπ.) θέση Επιθεωρητή Αερολιμένα Α', Τμήμα Πολιτικής Αεροπορίας, σαν του πιο κατάλληλου από τους υποψηφίους."

Είναι η θέση του αιτητή ότι υπερέχει του ενδιαφερόμενου μέρους σε πείρα, αξία και αρχαιότητα. Ως προς την αξία, όπως αυτή εξάγεται και από τις εμπιστευτικές εκθέσεις, (Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 750 *Εναγγέλη ν. Της Δημοκρατίας* η απόφαση δόθηκε στις 27 Φεβρουαρίου 1990), το ενδιαφερόμενο μέρος είναι ασύγκριτα καλύτερο από τον αιτητή. Βαθμολογείται για τρία συνεχή χρόνια ως "εξάίρετος" και δύο ως "λίαν καλός", ενώ ο αιτητής έχει συνολικά βαθμολογίες "λίαν καλός" για κάθε ένα από τα πέντε τελευταία χρόνια.

Ως προς τα προσόντα, δεν μπορεί να λεχθεί ότι ο αιτητής υπερέχει του ενδιαφερόμενου μέρους, μάλλον το αντίθετο συμβαίνει.

- Ως προς την αρχαιότητα, ο αιτητής και το ενδιαφερόμενο μέρος έχουν διοριστεί στη θέση Επιθεωρητή Αερολιμένα στις 15 Αυγούστου 1984, εις δε την αμέσως προηγούμενη θέση του Βοηθού Αερολιμένα 5 1ης Τάξης, ο αιτητής την 1 Μαρτίου 1979 και το ενδιαφερόμενο μέρος την 1 Ιουλίου 1980. Ο πρώτος διορισμός του αιτητή είναι στις 21 Σεπτεμβρίου 1959, ως Φρουρός Αερολιμένα, προσωρινός, διορίστηκε δε ως Βοηθός Αερολιμένα 3ης Τάξης, μόνιμος, την 1 Ιανουαρίου 10 1970, ενώ το ενδιαφερόμενο μέρος ως Βοηθός Αερολιμένα 3ης Τάξης, μόνιμος, την 1 Ιουνίου 1972, και προήχθησαν στη θέση 2ης Τάξης, ο μεν αιτητής την 1 Απριλίου 1973, το δε ενδιαφερόμενο μέρος την 1 Απριλίου 1977.
- 15 Όσον αφορά το διορισμό στην προηγούμενη θέση, ο ένας διορίστηκε ως Βοηθός Αερολιμένα 1ης Τάξης, μόνιμος, την 1 Μαρτίου 1979, και το ενδιαφερόμενο μέρος την 1 Ιουλίου 1980.
- 20 Ο αιτητής είναι, επομένως, αρχαιότερος του ενδιαφερόμενου μέρους.

Είναι φανερόν από την πιο πάνω έκθεση των γεγονότων ότι, το ενδιαφερόμενο μέρος υπερέχει του 25 αιτητή, ο οποίος είναι αρχαιότερός του σε αξία, και έτυχε και της συστάσεως του Διευθυντή, η οποία καταγράφηκε στο σχετικό πρακτικό ως εξής:

30 "Λαμβανομένων υπόψη των τριών κριτηρίων συστήνει το Γρηγόρη Πυθάρα, ο οποίος διαθέτει όλες τις ικανότητες και ιδιότητες να φέρει σε πέρας τα καθήκοντα της θέσης."

35 Οι συστάσεις του προϊσταμένου ενός Τμήματος οι οποίες υποστηρίζονται από τα στοιχεία του φακέλου, όπως στην προκειμένη περίπτωση, αποτελούν ένα από τα ουσιαστικότερα κριτήρια, τα οποία βαρύνουν κατά τη λήψη απόφασης από την Επιτροπή και παρέκκλιση από τις συστάσεις αυτές πρέπει να αιτιολογείται ειδικά. Και 40 τούτο, γιατί ο προϊστάμενος ενός τμήματος βρίσκεται σε μοναδική θέση να εκτιμά τις ανάγκες της θέσης που θα πληρωθεί και την καταλληλότητα των υποψηφίων ως προς την εκτέλεση των καθηκόντων της θέσης. (Βλέπε και

Theodosiou v. The Republic, 2 R.S.C.C. 44 στη σελ. 48, *R. v. Haris* (1985) 3 C.L.R. 146, και *Λύωνας ν. Της Δημοκρατίας*, υπόθεση αρ. 683/88, η απόφαση δόθηκε στις 14 Ιουνίου 1990 από την Ολομέλεια.)

5

Είναι καθιερωμένο νομολογιακά ότι το Δικαστήριο αυτό δεν επεμβαίνει σε απόφαση προαγωγής, εκτός αν ικανοποιηθεί ότι ο αιτητής απέδειξε ότι υπερτερεί έκδηλα του επιλεγέντος υποψήφιου. Στην υπό εξέταση υπόθεση ο αιτητής όχι μόνο απέτυχε να αποδείξει έκδηλη υπεροχή, αλλά όπως φαίνεται από τις συστάσεις του Διευθυντή και τις εμπιστευτικές εκθέσεις υστερεί αυτού, πράγμα που εμποδίζει την αρχαιότητά του να υπερισχύσει μια και δεν είναι όλα τα άλλα περίπου ίσα. Επίσης, απόφαση προαγωγής δεν ακυρώνεται αν η απόφαση λήφθηκε σύμφωνα με το Νόμο και τα γεγονότα της υπόθεσης και ήταν εύλογα επιτρεπτή, όπως από τα γεγονότα συμπεραίνεται εδώ.

10

15

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται. Η επίδικη απόφαση επικυρώνεται, δεν γίνεται όμως οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα.

20

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

25